

DE HUISWERKINTERVENTIE 'HET LEENKOFFERTJE' EN OUDERBETROKKENHEID

Praktijkgericht onderzoek

Naam:	Sacha Kremer (0965519)
Klas:	21-LOG-407
Cursus:	Praktijkgericht onderzoek (LOGAPT03P4)
Docent:	###
Stageverlenende instelling:	###
Stagebegeleider & opdrachtgever:	###
Opleiding:	Logopedie, Hogeschool Rotterdam
Datum:	20 juni 2022, kwartaal 4

VOORWOORD

Voor u ligt het praktijkgerichte onderzoek 'De huiswerkinterventie 'het leenkoffertje' en ouderbetrokkenheid'. Dit onderzoek is uitgevoerd in het kader van mijn afstudeeronderzoek van de opleiding logopedie aan de Hogeschool Rotterdam.

In samenwerking met logopediepraktijk ### is onderzoek gedaan naar de invloed van de huiswerkinterventie 'het leenkoffertje' op de ouderbetrokkenheid bij kinderen met een articulatiestoornis. Dit onderzoek heeft van oktober 2021 tot en met juni 2022 plaatsgevonden.

Graag wil ik een aantal mensen bedanken die mij hebben geholpen bij de totstandkoming van mijn afstudeeronderzoek. Allereerst wil ik mijn begeleider ### bedanken voor de fijne begeleiding, feedback en hulp gedurende het onderzoek. Daarnaast wil ik mijn opdrachtgever vanuit logopediepraktijk ###, ###, bedanken voor de begeleiding en het geven van feedback gedurende het onderzoek. Tot slot wil ik de participanten bedanken voor hun deelname aan dit onderzoek.

Sacha Kremer

Zwartewaal, juni 2022

SAMENVATTING

Inleiding

Het is belangrijk voor het logopedische behandelproces dat er thuis geoefend wordt. Er bestaan verschillende programma's voor ouderbetrokkenheid bij kinderen met een TOS. Er bestaat ook een interventie voor kinderen met fonologische problemen waarin de familie centraal staat, namelijk PACT (Bowen & Cupples, 2006; Elen & Manders, 2018). Omdat er relatief weinig ouderprogramma's bestaan voor kinderen met een articulatiestoornis en dit een veelvoorkomende stoornis is, is ervoor gekozen om dit onderzoek te richten op kinderen met een articulatiestoornis. Een logopedist uit het werkveld merkt dat er thuis vaak niet of onvoldoende wordt geoefend, omdat ouders niet goed weten hoe ze de oefeningen kunnen aanbieden. De logopedist wil daarom het concept van een leenkoffer opzetten met daarin concreet materiaal om thuis mee te kunnen oefenen. Het doel van dit onderzoek is in kaart brengen wat de invloed is van het thuis oefenen met het leenkoffertje op de ouderbetrokkenheid bij cliënten met een articulatiestoornis. Om dit te onderzoeken is de volgende onderzoeksvraag opgesteld: *“Wat is de invloed van de huiswerkinterventie ‘het leenkoffertje’ op de ouderbetrokkenheid binnen de behandeling van cliënten met een articulatiestoornis bij logopediepraktijk ###?”*

Methode

Er is gemengd onderzoek uitgevoerd in de vorm van observaties van video-opnamen met een vertelplaat en het leenkoffertje en enquêtes om antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvraag. Er hebben twee participanten aan het onderzoek deelgenomen. De participanten van dit onderzoek zijn ouders van twee cliënten van 3;7 jaar oud met een articulatiestoornis, die in behandeling zijn bij de logopedist van logopediepraktijk ###. De video-opnamen zijn door de onderzoeker aan de hand van een observatieformulier geobserveerd. Vervolgens zijn deze gegevens via Microsoft Excel geanalyseerd en weergegeven in grafieken en een tabel. De resultaten van de enquêtes zijn via Microsoft Excel volgens een horizontale vergelijking geanalyseerd.

Resultaten

Uit de resultaten blijkt dat tijdens het oefenen met het leenkoffertje bij beide participanten het percentage correcte productie lager is dan bij de vertelplaat. Het percentage spontane productie is bij het ene kind lager tijdens het oefenen met het leenkoffertje. Dit is bij het andere kind hoger. Het percentage waarbij de doelklank door het kind is nagezegd is tijdens het oefenen met het leenkoffertje bij beide participanten hoger. Daarnaast is er tijdens het oefenen met het leenkoffertje bij beide participanten meer ruimte geweest voor het nemen van initiatief door het kind en heeft de ouder hier vaker op gereageerd. Beide ouders hebben ook vaker initiatief genomen tijdens het oefenen met het leenkoffertje. Bij één participant is het oogcontact geobserveerd. Hieruit is gebleken dat de frequentie en de gemiddelde duur van het oogcontact hoger was tijdens het oefenen met het leenkoffertje.

Beide ouders vonden zowel de vertelplaat als het leenkoffertje een fijn middel om thuis mee te oefenen. Ook de motivatie om te oefenen met het leenkoffertje was bij beide kinderen erg groot. Eén van de ouders was wel van mening dat het oefenen met de vertelplaat rustiger verliep en dat het oefenen met het leenkoffertje meer tijd kost. Beide ouders gaven aan dat zij het belangrijk vinden om thuis te oefenen en dat het fijn is om materiaal met instructies mee te krijgen naar huis.

Conclusie

Uit de resultaten is geconcludeerd dat het leenkoffertje met 3D materiaal geen positievere invloed heeft op de ouderbetrokkenheid bij cliënten met een articulatiestoornis in vergelijking met hoe momenteel thuis geoefend wordt met 2D materiaal, zoals de vertelplaat. De doelklank werd door beide kinderen minder vaak correct geproduceerd tijdens het oefenen met het leenkoffertje. Eén van de ouders gaf ook aan dat de eigen motivatie om met het leenkoffertje te oefenen minder was. Er is wel meer ruimte voor initiatief van het kind en bij één van de ouders en kinderen was er meer en

langer oogcontact. De motivatie van beide kinderen was daarnaast tijdens het oefenen met het leenkoffertje groter. Ook vonden beide ouders het fijn om thuis met materiaal te kunnen oefenen.

ABSTRACT

Introduction

Practice at home is important for the speech therapy treatments. There are different programs for parental involvement for children with specific language impairment. There is also a family-centered intervention for children with phonological problems, namely PACT (Bowen & Cupples, 2006; Elen & Manders, 2018). Because there are relatively few family-centered programs for children with speech sound disorder and because speech sound disorder is a common disorder, it was decided to focus this research on children with speech sound disorder. A speech therapist noticed that there often is no or insufficient practice at home because parents do not know how to do the exercises. Therefore, the speech therapist wants to set up the concept of a loaner case which contains concrete material. The aim of this research is to map out the influence of practice at home with the homework intervention 'the loaner case', which contains 3D material, on parental involvement in clients with speech sound disorder. The following research question has been formulated to examine this: *"What is the influence of the homework intervention 'the loaner case' on parental involvement within the treatment of children with speech sound disorder at speech therapy clinic ###?"*

Method

A mixed method study has been carried out to be able to answer the research question using observations of video recordings with a prompting board and the loaner case and surveys. The study was conducted on two participants. The participants in this study are parents of two clients aged 3;7 years with a speech sound disorder who are treated by the speech therapist of the speech therapy clinic ###. The video recordings have been observed with an observation form by the researcher. Subsequently, this data was analyzed via Microsoft Excel and presented in graphs and a table. The results of the surveys were analyzed via Microsoft Excel using horizontal comparison.

Results

The results indicate that the percentage of correct production is lower for both participants during practicing with the loaner case compared to practicing with the prompting board. For one participant, the percentage at which the child spontaneously produced the target sound is lower during practicing with the loaner case while this percentage is higher for the other participant. The percentage at which the target sound was repeated by the child is higher for both participants during practicing with the loaner case. During the practice with the loaner case for both participants there was more space for the child to take initiative and both parents responded more often to this. Both parents also took more initiative during the practice with the loaner case. Eye contact was observed for one participant. This showed that the frequency and the mean duration of eye contact was higher during the practice with the loaner case.

Both participants found the prompting board and the loaner case a nice tool to practice with at home. For both children, also the motivation to practice with the loaner case was very strong. One of the participants found that practicing with the prompting board went more calmly and that practicing with the loaner case took more time. Both parents indicated that they find it important to practice at home and that it is nice to take home material with instructions.

Conclusion

The results show that the loaner case with 3D material does not have a more positive influence on parental involvement in clients with speech sound disorder compared to how parents currently practice at home with 2D material, such as the prompting board. Both children produced the target sound less often correctly during practicing with the loaner case. One of the parents also indicated that their own motivation to practice with the loaner case was less. However, there is more space for the child's initiative and with one of the parents and children there was more and longer eye contact. The motivation to practice of both children was also stronger during the practice with the loaner case. Both parents also liked being able to practice at home with material.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	2
Samenvatting	3
Abstract	5
1. Inleiding	8
1.1 Probleemanalyse	8
1.2 Doel van het onderzoek	10
1.3 Onderzoeksvraag	10
1.4 Waarde voor de logopedie	10
2. Methode	11
2.1 Onderzoeksmethode	11
2.2 Onderzoekspopulatie	11
2.3 Dataverzameling	12
2.4 Data-analyse	12
2.5 Ethische aspecten	13
3. Resultaten	15
3.1 Beschrijving van de participanten	15
3.2 resultaten observaties	15
3.2.1 Productie doelklank	15
3.2.2 Initiatief	16
3.2.3 Oogcontact	17
3.3 Resultaten enquête	18
3.4 Bevindingen observaties & enquête	19
4. Discussie	20
4.1 Beschouwing van het onderzoeksproces	20
4.2 Beschouwing van de resultaten	20
4.2.1 Observaties	20
4.2.2 Enquête	21
5. Conclusie	22
6. Aanbevelingen	23
6.1 Aanbevelingen voor de praktijk	23
6.2 Aanbevelingen voor vervolgonderzoek	23
Literatuurlijst	24
Bijlage I: Meetprotocol	27
Bijlage II: Informatiebrief/informed consent	30

Bijlage III: Uitleg vertelplaat	32
Bijlage IV: Uitleg leenkoffer.....	33

1. INLEIDING

1.1 PROBLEEMANALYSE

Het is belangrijk voor het logopedische behandelproces dat er thuis geoefend wordt. Thuis oefenen zorgt voor het vergemakkelijken van de generalisatie naar voor het kind betekenisvolle communicatieve contexten en het minder afhankelijk worden van de therapeut. Daarnaast zorgt het voor positieve resultaten van de behandeling en het realiseren van interacties tussen ouder en kind bij afwezigheid van de therapeut (Elen & Manders, 2018).

Internationaal ziet men een verschuiving in het betrekken van ouders bij de logopedische behandeling (Watts Pappas et al., 2008b). De logopedist richtte zich voorheen voornamelijk op het kind. Logopedisten willen nu gezinsgerichter werken en de voorkeur en behoeften van ouders meenemen in de behandeling (Klatte et al., 2019). Het is belangrijk om ouders in de logopedische behandeling te betrekken, omdat ouders een rolmodel zijn voor hun kind. Hiermee spelen ze een grote rol in hun ontwikkeling (Gerrits et al., 2017). Het betrekken van ouders heeft als voordeel dat de therapie beter aansluit bij de voorkeur en behoeften van het gezin, relevanter is voor het kind en een positieve invloed heeft op de oudertevredenheid over de behandeling (Joosten et al., 2008; Rose et al., 2017).

Er zijn verschillende ideeën over wat ouderbetrokkenheid inhoudt. Ouderbetrokkenheid zou minstens moeten betekenen dat de logopedist met de ouders samenwerkt om het behandelplan van het kind vast te stellen (Tambyraja, 2020). Volgens McKean et al. (2012) wordt ouderbetrokkenheid beschreven als het communiceren met ouders over de behandeldoelen en de voortgang van hun kind. Hiermee wordt bedoeld dat ouders thuis met de therapie oefenen. Hoogeveen en Versteegen (2013) definiëren ouderbetrokkenheid als: “Alle vormen van belangstellende betrokkenheid van de ouders bij de begeleiding van hun eigen kind, bij de groep waarin hun kind zit en bij de peuterspeelzaal of school als geheel en alle vormen van belangstellende betrokkenheid van de voorschoolse instelling of school bij de thuissituatie van het kind”. Volgens de NVLF (2015) is het noodzakelijk dat ouders als co-therapeut bij de behandeling worden betrokken, zodat gemaakte afspraken en adviezen thuis worden toegepast.

Er bestaan verschillende programma's voor ouderbetrokkenheid bij kinderen met een taalontwikkelingsstoornis (TOS). Bij deze programma's draait het om indirecte taaltherapie via de ouders. Voorbeelden hiervan zijn het Hanen Ouderprogramma, TOLK voor *taalontwikkeling!* en ImPACT-programma. Taalstimulering staat hierbij centraal. De methode TOLK voor *taalontwikkeling!* en het Hanen Ouderprogramma richten zich op verandering van het taalaanbod van ouders (Verheijden-Lels et al., 2013). Ook het ImPACT-programma richt zich op indirecte taaltherapie via ouders. Dit programma richt zich op kinderen met een autismespectrumstoornis (Zwitsersloot-Nijenhuis et al., 2020).

Er bestaan, in vergelijking met ouderprogramma's voor kinderen met een TOS, minder ouderprogramma's voor kinderen met een articulatiestoornis. Bij articulatietherapie wordt directe therapie wel gecombineerd met indirecte therapie (Goorhuis & Schaerlaekens, 2012). Hierbij worden ouders opgeleid tot co-therapeut (Goorhuis & Schaerlaekens, 2012). PACT is een interventie voor kinderen met fonologische problemen waarin de familie centraal staat (Bowen & Cupples, 2006; Elen & Manders, 2018). PACT bevat verschillende componenten, waarvan huiswerk er één is. Bij PACT is het de bedoeling dat ouders één tot drie keer per dag vijf tot zeven minuten lang oefenen met het huiswerk. Uit onderzoek van Bowen & Cupples (2004) over PACT blijkt dat ouders het fijn vinden om in het behandelproces betrokken te worden. Huiswerk zorgt voor oefening en versterking en voor het generaliseren van nieuwe vaardigheden. Uit dit onderzoek (Bowen & Cupples, 2004) is gebleken dat ouders gemotiveerd raken, wanneer zij iets moeten doen dat duidelijk en logisch is. Dit heeft een gunstig effect op de relatie tussen het kind, de ouder en de logopedist.

Er bestaan dus veel programma's voor indirecte taaltherapie via ouders bij cliënten met een TOS in vergelijking met ouderprogramma's voor cliënten met een articulatiestoornis. In 2020 waren articulatiestoornissen naast taalontwikkelingsstoornissen de meest voorkomende logopedische stoornis (Van Essen & Meijer, 2021). Kinderen met een articulatiestoornis kunnen ernstige communicatieproblemen ervaren, doordat zij onvoldoende verstaan en begrepen worden door de omgeving. Bij deze problematiek werkt logopedische behandeling veelal goed. Ouders worden ook begeleid in het omgaan met hun kind met een articulatiestoornis (Sluimers et al., 2016). Dit onderzoek richt zich op ouderbetrokkenheid bij cliënten met een articulatiestoornis, omdat er weinig ouderprogramma's voor kinderen met een articulatiestoornis bestaan en deze stoornis vaak voorkomt.

Volgens Stes (2012) wordt het moeilijk om nieuwe articulatiegedragingen te gebruiken in moeilijke omstandigheden, wanneer thuis onvoldoende wordt geoefend. Daarom is huiswerk en thuis oefenen met de ouder als co-therapeut essentieel. Uit onderzoek van Tambyraja (2020) is gebleken dat ouderbetrokkenheid voordelig kan zijn voor kinderen met een articulatiestoornis. Hoewel er verschillende effectieve behandelmethodes zijn om de articulatie te verbeteren, gaan deze methodes vaak gepaard met een hoge behandelfrequentie. De hoge behandelfrequentie betekent dat kinderen meerdere keren per week logopedie krijgen (Baker & McLeod, 2011). In individuele behandelsessies kan de hoge behandelfrequentie voor een logopedist moeilijk haalbaar zijn. Het aanmoedigen en ondersteunen van ouderbetrokkenheid kan effectief zijn om ervoor te zorgen dat kinderen met een articulatiestoornis voldoende oefening krijgen om de articulatie te verbeteren (Tambyraja, 2020). Lancaster et al. (2010) tonen aan dat een combinatie tussen behandeling door een logopedist en thuis oefenen met ouders effectief is op de behandeling van de articulatieproblemen van het kind. Hierbij observeerden de ouders de logopedist tijdens de behandeling, zodat zij thuis op eenzelfde manier met hun kind konden oefenen (Lancaster et al., 2010).

Uit onderzoek van Watts Pappas et al. (2016) naar de overtuigingen en ervaringen van ouders over ouderbetrokkenheid bij kinderen met articulatieproblemen is gebleken dat ouders het beste willen doen voor hun kind. De meeste ouders voelden zich onbekwaam om de spraak van hun kind zelf te ondersteunen en wilden de expertise van een professional inzetten. Ouders uit dit onderzoek (Watts Pappas et al., 2016) geloofden dat het hun verantwoordelijkheid was om hun kind te helpen met de spraakproblemen. Ze zagen hun betrokkenheid als een belangrijk deel van de behandeling. Ze vonden dat het de rol van de logopedist was om met het kind te werken. Ze waren overtuigd dat het de rol en verantwoordelijkheid van ouders was om de behandelingen actief te observeren en thuis met het kind te werken (Watts Pappas et al., 2016). Uit onderzoek van Glogowska & Campbell (2000) is gebleken dat ouders hun betrokkenheid bij de logopedische behandeling als positief ervaren. Om samenwerking te bevorderen, vinden ouders het belangrijk dat er contact blijft met de therapeut (Glogowska & Campbell, 2000). Volgens Davies et al. (2017) zijn ouders onzeker over hun rol als co-therapeut wanneer er moeilijkheden zijn in de spraak van hun kind. Uit dit onderzoek (Davies et al., 2017) bleek ook dat de opvatting van sommige ouders over hun rol als co-therapeut positief is veranderd door de samenwerking met en begeleiding door de logopedist in de manier waarop ze hun kind kunnen helpen.

Uit het onderzoek van Watts Pappas et al. (2016) is gebleken dat de oudertevredenheid toeneemt, wanneer kinderen logopedie leuk vinden. Wanneer kinderen logopedie als positief ervaren, voelen ouders zich ook positief over hun betrokkenheid binnen de behandeling. Het doen van huiswerk vonden ouders makkelijker als de logopedist activiteiten en spelletjes meegaf om het thuis werken te ondersteunen (Watts Pappas et al., 2016).

Uit onderzoek van Günther & Hautvast (2010) is gebleken dat ouders behoefte hadden aan informatie die praktisch en toepasbaar is, zoals frequentie, duur en manier van het oefenen. Ook het doel van de therapie moet duidelijk zijn voor ouders om de motivatie voor het thuis oefenen te vergroten (Günther & Hautvast, 2010).

Ouderbetrokkenheid is belangrijk binnen logopedische behandelingen. Er bestaan echter weinig ouderprogramma's voor cliënten met een articulatiestoornis. Met dit onderzoek wordt onderzocht wat een huiswerkinterventie voor invloed heeft op de ouderbetrokkenheid bij cliënten met een articulatiestoornis.

Dit onderzoek wordt uitgevoerd in opdracht van logopediepraktijk ###. De opdrachtgever ### geeft aan dat ze merkt dat er thuis niet of onvoldoende geoefend wordt met de opgegeven oefeningen, omdat ouders onvoldoende weten hoe ze de oefeningen kunnen aanbieden. Onderzoek van Sugden et al. (2019) laat zien dat ouders het een uitdaging vinden om te weten hoe ze thuisoefeningen moeten uitvoeren, naast het vinden van tijd om de thuisoefeningen te doen. Ouders geven aan niet te weten welk materiaal zij kunnen gebruiken om thuis te oefenen. Op dit moment geeft de opdrachtgever oefeningen mee naar huis in de vorm van tips en adviezen aan ouders of 2D materiaal, zoals een werkblad. Ze merkt dat deze oefeningen niet worden gedaan. De opdrachtgever wil het concept van een leenkoffertje opzetten met daarin concreet materiaal om thuis mee te oefenen. Het leenkoffertje bevat 3D oefenmateriaal voor thuis. Dit zijn mini-objecten, die de doelklank bevatten. Wanneer er bijvoorbeeld gewerkt wordt aan het /sp-/ cluster bevat het leenkoffertje mini-objecten, zoals een spin. De cliënt kan dit leenkoffertje vervolgens mee naar huis nemen. Zo kunnen ouders gericht oefenen met hun kind. De opdrachtgever heeft gevraagd te onderzoeken wat het verschil is tussen het gebruik van het leenkoffertje en het thuis oefenen zonder het leenkoffertje. Binnen dit onderzoek is onderzocht wat de invloed is van het leenkoffertje op de ouderbetrokkenheid tijdens de behandelingen.

1.2 DOEL VAN HET ONDERZOEK

Het doel van dit onderzoek is in kaart brengen wat de invloed van het gebruik van 3D materiaal voor thuis is op de ouderbetrokkenheid bij cliënten met een articulatiestoornis. Er is gekeken wat de invloed is van het thuis oefenen met het leenkoffertje met 3D materiaal op de ouderbetrokkenheid bij cliënten met een articulatiestoornis. Deze informatie kan de opdrachtgever gebruiken om te beslissen of het leenkoffertje al dan niet ingezet wordt in de toekomst en om het leenkoffertje eventueel verder te ontwikkelen.

1.3 ONDERZOEKSVRAAG

“Wat is de invloed van de huiswerkinterventie ‘het leenkoffertje’ op de ouderbetrokkenheid binnen de behandeling van cliënten met een articulatiestoornis bij logopediepraktijk ###?”

1.4 WAARDE VOOR DE LOGOPEDIE

Ouderbetrokkenheid is binnen iedere logopediepraktijk van belang. Huiswerk wordt daarnaast binnen iedere logopediepraktijk meegegeven aan cliënten. Oefeningen voor thuis zijn een belangrijk onderdeel van het behandelproces binnen de logopedie. Het geleerde wordt op deze manier overgedragen naar het dagelijks leven (Elen & Manders, 2018). Het resultaat van dit onderzoek kan ook in andere instellingen dan de stageverlenende instelling gebruikt worden. Ook zou het leenkoffertje binnen iedere logopediepraktijk gebruikt kunnen worden om aan de cliënt mee te geven naar huis.

2. METHODE

2.1 ONDERZOEKSMETHODE

Voor dit onderzoek is gemengd onderzoek uitgevoerd in de vorm van observaties van video-opnamen hoe thuis geoefend wordt met een vertelplaat en met het leenkoffertje en middels een enquête. Er is voor gemengd onderzoek gekozen, omdat elementen van kwantitatief en kwalitatief onderzoek zijn gecombineerd om de onderzoeksvraag te beantwoorden (George, 2021). Voor het kwantitatieve deel is gekozen, omdat dit in kaart brengt hoe verschillende aspecten die van invloed zijn op de ouderbetrokkenheid verschillen tussen het oefenen met het leenkoffertje en een werkblad. Voor het kwalitatieve deel is gekozen, omdat dit inzicht geeft in hoe de participanten de oefeningen hebben ervaren. Er is gekozen voor de vergelijking met de vertelplaat, zodat het eventuele verschil tussen hoe momenteel geoefend wordt met een werkblad en het oefenen met het leenkoffertje zichtbaar wordt. Voor het observeren van video-opnamen is gekozen, omdat dit het dichtst bij de werkelijkheid van het thuis oefenen komt. De video-opnamen zouden ongeveer 10 minuten lang worden. Voor deze lengte van de video-opnamen is gekozen, zodat kinderen hun aandacht bij de opdracht kunnen houden. Kinderen van vier jaar kunnen zich gemiddeld vier tot zes minuten concentreren, kinderen van vijf jaar kunnen dit gemiddeld zes tot acht minuten en kinderen van 6 jaar oud kunnen zich gemiddeld tien minuten lang concentreren (Menselijk Lichaam, 2017). Met het observatieformulier dat opgenomen is in bijlage 1, zijn vervolgens verschillende punten geobserveerd. De observatiepunten staan beschreven in tabel 2.

Na het oefenen zonder en met het leenkoffertje is een online enquête naar de participanten gestuurd. De enquête is opgenomen in bijlage 1. Voor een enquête is gekozen om de onderzoeksvraag specifieker te kunnen beantwoorden. Een enquête neemt voor zowel de participant als de onderzoeker minder tijd in beslag dan een interview. Met de enquête kon specifieker gekeken worden naar de invloed van het leenkoffertje op de ouderbetrokkenheid en hoe ouders het oefenen hebben ervaren.

2.2 ONDERZOEKSPOPULATIE

De participanten van dit onderzoek zijn ouders van cliënten met een articulatiestoornis, binnen de stageverlenende praktijk. De participanten zijn gekozen op basis van de selectiecriteria uit tabel 1. Er waren vijf ouders geselecteerd, die aan deze criteria voldeden. Deze ouders zijn per mail benaderd. De e-mailadressen van de ouders zijn via de opdrachtgever opgevraagd. Slechts twee participanten hebben aan het onderzoek deelgenomen, omdat de overige ouders niet op de uitnodigingsmail reageerden of niet aan het onderzoek wilden deelnemen. Voor de articulatiestoornis 'clusterreductie' is gekozen, omdat meerdere cliënten binnen logopediepraktijk ### deze stoornis hebben. Hierdoor kon er met hetzelfde oefenmateriaal geoefend worden om een goede vergelijking te kunnen maken.

Tabel 1. Selectiecriteria participanten

Selectiecriteria
Ouders van kinderen met clusterreductie binnen logopediepraktijk ###
Ouders van kinderen die de doelklank binnen de behandeling kunnen produceren
Ouders van kinderen die in behandeling zijn bij de logopedist
Ouders van kinderen onder de 7 jaar oud

2.3 DATAVERZAMELING

Nadat de participanten hadden ingestemd, is aan hen gevraagd om een video-opname te maken, wanneer zij oefenen zonder het leenkoffertje. Ouders kregen een vertelplaat met daarop plaatjes van woorden met de doelklank mee naar huis. Hierbij konden ouders en het kind bijvoorbeeld beurtelings een plaatje zoeken en benoemen. Ouders hebben een uitleg meegekregen wat er van hen verwacht werd en deze uitleg is ook mondeling besproken, zodat zij eventuele vragen konden stellen. Deze uitleg is opgenomen in bijlage 3. Daarnaast kregen ouders het leenkoffertje mee, waarbij het ook de bedoeling was dat ouders een video-opname maakten. Hierbij werden de mini-objecten in het leenkoffertje verstopt en konden de ouder en het kind beurtelings een mini-object zoeken en benoemen. Ook hierbij kregen ouders een uitleg mee en deze uitleg is ook mondeling besproken. Deze uitleg is opgenomen in bijlage 4.

De video-opnamen zijn op een beveiligde usb-stick gezet. Voor het observeren van de video-opnamen is een observatieformulier opgesteld. Dit observatieformulier is opgenomen in het meetprotocol in bijlage 1. De video-opnamen werden meerdere keren door de onderzoeker bekeken, waarbij steeds met één observatiepunt per keer werd geobserveerd, zodat er specifiek kon worden gescoord. Per observatiepunt werd geturfd hoe vaak het betreffende aspect werd geobserveerd. Alleen bij het observatiepunt 'duur' van de variabele 'oogcontact' werd per moment van oogcontact de duur in seconden genoteerd. Deze gegevens zijn vervolgens in Microsoft Excel opgenomen en geanalyseerd. De variabelen en observatiepunten zijn opgenomen in tabel 2. Er is gekozen voor de variabele 'productie doelklank', omdat de motivatie van ouders om thuis te oefenen volgens Günther & Hautvast (2010) wordt vergroot wanneer het doel van de therapie duidelijk is. Het correct produceren van de doelklank laat zien in hoeverre het doel behaald is.

Er is gekozen voor de variabele 'initiatief', omdat de vraag of er voldoende ruimte is voor de eigen initiatieven van het kind volgens De Wolff en Lanting (2021) een aspect is om de ouder-kind interactie te observeren. Daarnaast is het volgens Teunissen en Kramer (2018) belangrijk voor de communicatie dat de ouder het initiatief van het kind bevestigt. Er is voor de variabele 'oogcontact' gekozen, omdat oogcontact een aspect is om de ouder-kind interactie te observeren (De Wolff & Lanting, 2021). Ouder-kind interactie vormt de kern van ouderbetrokkenheid (Nederlands Jeugdinstituut, z.d.).

Tabel 2. Variabelen & observatiepunten

Variabelen	Observatiepunten
Productie doelklank	Correcte productie doelklank
	Poging produceren doelklank
	Doelklank wordt correct door kind nagezegd
	Doelklank wordt spontaan correct door kind gezegd
Initiatief	Kind neemt initiatief
	Ouder bevestigt initiatief kind
	Ouder neemt initiatief
Oogcontact	Frequentie
	Duur

Nadat ouders zonder én met leenkoffertje hadden geoefend, kregen zij een enquête toegestuurd. In deze enquête werden verschillende open vragen gesteld over de ervaringen van het thuis oefenen met de vertelplaat en het leenkoffertje. Deze enquête is via email naar de ouders verstuurd. De enquête is te vinden in het meetprotocol in bijlage 1.

2.4 DATA-ANALYSE

De data zijn geanalyseerd via Microsoft Excel. Er is een identificatiecode aan de participanten gegeven. Nadat de video-opnamen bekeken waren, zijn in Microsoft Excel in de linker kolom de

observatiepunten, zoals beschreven in tabel 3, genoteerd. Vervolgens werd in de kolom daarnaast de uitkomst van elk observatiepunt genoteerd, die uit de video-opname met de vertelplaat naar voren was gekomen. In de kolom daarnaast werd de uitkomst van elk observatiepunt genoteerd, die uit de video-opname met het leenkoffertje naar voren was gekomen. Vervolgens zijn de uitkomsten per observatiepunt geanalyseerd. Bij de variabele 'productie doelklank' zijn drie verschillende percentages gegeven van hoe vaak het kind de doelklank correct heeft geproduceerd, hoe vaak het kind de doelklank spontaan heeft geproduceerd en hoe vaak het kind de doelklank heeft nagezegd. Vervolgens zijn deze gegevens in een grafiek weergegeven. In tabel 3 is te zien hoe deze percentages zijn berekend. Bij de variabele 'initiatief' is een percentage gegeven van hoe vaak de ouder in is gegaan op het initiatief van het kind. Deze gegevens zijn vervolgens in een grafiek weergegeven. In tabel 3 is te zien hoe dit percentage is berekend. De uitkomsten van de observatiepunten 'kind neemt initiatief', 'ouder gaat in op initiatief kind' en 'ouder neemt initiatief' zijn ook in een grafiek weergegeven. Bij de variabele 'oogcontact' is de gemiddelde duur van het oogcontact berekend. Per moment van oogcontact is met een stopwatch gemeten hoe lang dit moment van oogcontact was. Vervolgens is ook de standaarddeviatie via Microsoft Excel berekend. In tabel 3 is te zien hoe dit gemiddelde is berekend. De frequentie en de gemiddelde duur van het oogcontact zijn weergegeven in een grafiek en tabel.

Op deze manier is de uitkomst van elk observatiepunt duidelijk te zien en is het eventuele verschil tussen beide metingen goed zichtbaar.

Tabel 3. Formules percentages

Percentage	Formule
Percentage spontane productie	$\frac{\text{Doelklank wordt spontaan correct door kind gezegd}}{\text{Correcte productie doelklank}} \times 100\%$
Percentage nagezegd	$\frac{\text{Doelklank wordt correct door kind nagezegd}}{\text{Correcte productie doelklank}} \times 100\%$
Percentage correcte productie	$\frac{\text{Correcte productie doelklank}}{\text{Poging produceren doelklank}} \times 100\%$
Percentage initiatief	$\frac{\text{Ouder bevestigt initiatief kind}}{\text{Kind neemt initiatief}} \times 100 \%$
Gemiddelde duur oogcontact	$\frac{\text{Som gemeten duur oogcontact}}{\text{Frequentie oogcontact}}$

De uitkomsten van de enquêtes zijn volgens een horizontale vergelijking via Microsoft Excel geanalyseerd. In een tabel werden de antwoorden van de vragen genoteerd. In de eerste kolom is de vraag genoteerd. In de volgende kolommen zijn de antwoorden van de vragen genoteerd. Er is gezocht naar overeenkomsten en verschillen tussen de antwoorden van de participanten. Deze zijn vervolgens in de laatste kolom genoteerd.

2.5 ETHISCHE ASPECTEN

Gedurende dit onderzoek zijn ethische regels strikt in acht genomen. De persoonsgegevens zijn anoniem gehouden en de privacy is gewaarborgd om rekening te houden met de AVG-wet (Autoriteit Persoonsgegevens, z.d.) en de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit (2018). Daarnaast heeft de onderzoeker zich aan de vijf principes van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit (2018) gehouden om de grondslag te vormen in het vormen van een integer onderzoek.

Aan iedere participant is een identificatiecode gegeven om de anonimiteit te waarborgen. De video-opnamen zijn na de analyse vernietigd om de privacy te waarborgen.

Voorafgaand aan het uitvoeren van het onderzoek is hebben de participanten toestemming gegeven met het informed consent. Dit is opgenomen in bijlage 2.

Dit onderzoek is niet WMO-plichtig. Er is geen sprake van medisch wetenschappelijk onderzoek en de participanten worden niet aan handelingen onderworpen en er worden geen gedragsregels opgelegd (Verhoef et al., 2016).

3. RESULTATEN

Er hebben twee ouders aan het onderzoek deelgenomen. In dit hoofdstuk zijn de resultaten beschreven van de observaties en de enquête.

3.1 BESCHRIJVING VAN DE PARTICIPANTEN

In tabel 4 is een beschrijving van de participanten te zien.

Tabel 4. Beschrijving participanten

P1	P1 is de moeder van K. van 3;7 jaar oud. K. is sinds februari 2022 in behandeling voor fonologische articulatieproblematiek.
P2	P2 is de moeder van J. van 3;7 jaar oud. J. is sinds april 2021 in behandeling voor fonologische articulatieproblematiek.

3.2 RESULTATEN OBSERVATIES

3.2.1 PRODUCTIE DOELKLANK

In figuur 1 zijn de resultaten van de variabele ‘productie doelklank’ van P1 weergegeven. In figuur 2 zijn de resultaten van deze variabele van P2 weergegeven.

Percentage spontane productie

Bij P1 is het percentage spontane productie van het kind bij het oefenen met het leenkoffertje lager dan bij het oefenen met de vertelplaat. Dit houdt in dat het kind tijdens het oefenen met het leenkoffertje de doelklank minder vaak correct én spontaan heeft gezegd dan tijdens het oefenen met de vertelplaat. Bij P2 is het percentage spontane productie van het kind bij het oefenen met het leenkoffertje hoger dan bij de vertelplaat. Het kind heeft tijdens het oefenen met het leenkoffertje de doelklank vaker correct én spontaan gezegd dan tijdens het oefenen met de vertelplaat.

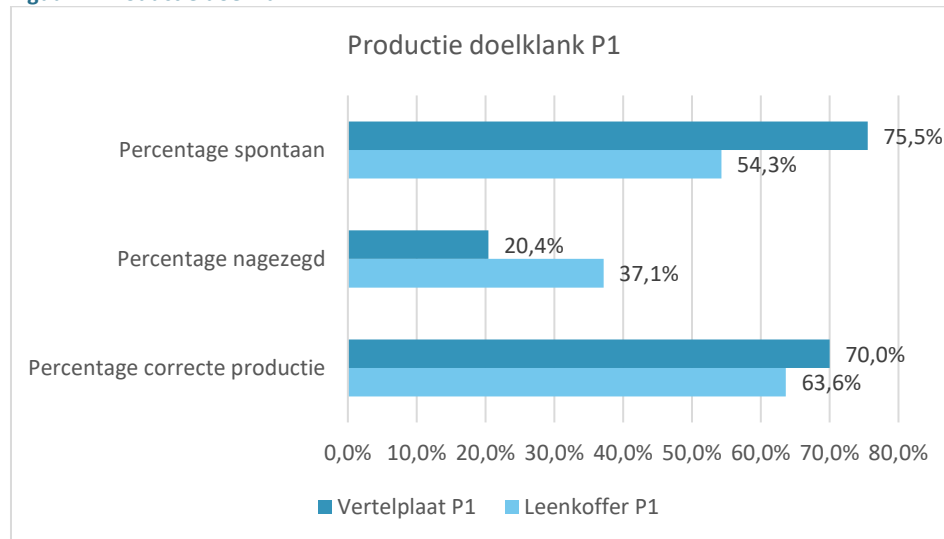
Percentage doelklank nagezegd

Bij beide kinderen is het percentage doelklank nagezegd bij het oefenen met het leenkoffertje hoger dan bij het oefenen met de vertelplaat. Dit houdt in dat van het totaal aantal correcte doelklankproducties de doelklank tijdens het oefenen met het leenkoffertje vaker is nagezegd door het kind dan tijdens het oefenen met de vertelplaat.

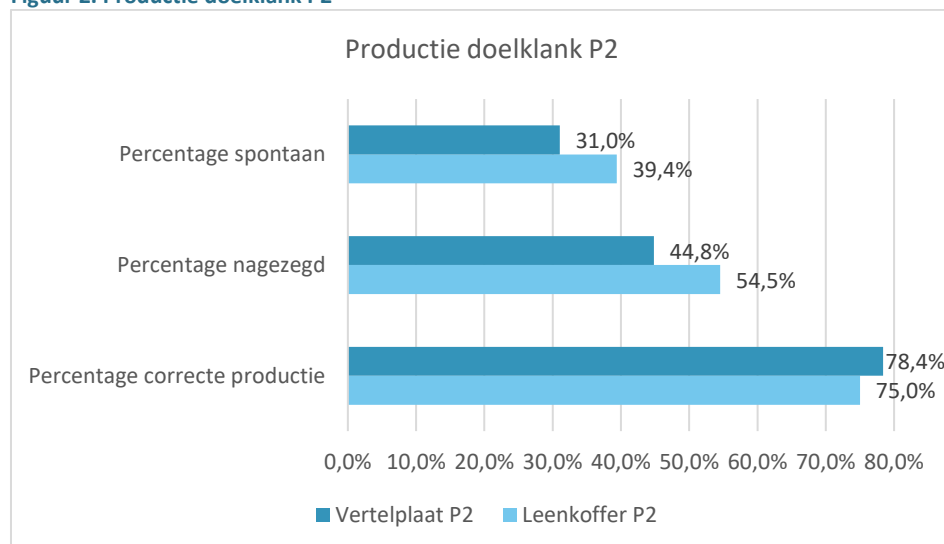
Percentage correcte productie

Dit percentage laat zien hoeveel procent van het totaal aantal pogingen om de doelklank te produceren, het kind de doelklank correct produceerde. Bij beide kinderen is het percentage van de correcte productie van de doelklank lager bij het leenkoffertje dan bij de vertelplaat.

Figuur 1. Productie doelklank P1

Figuur 2. Productie doelklank P2

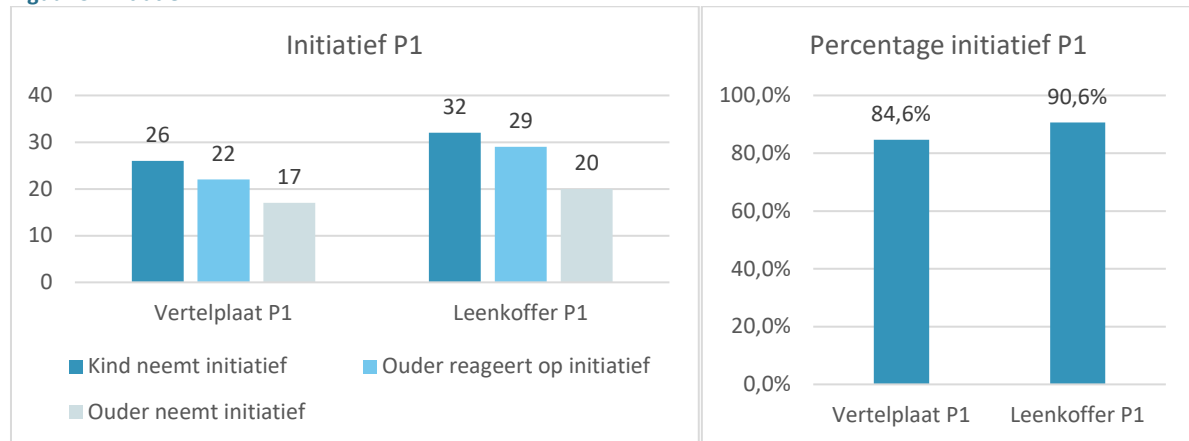

3.2.2 INITIATIEF

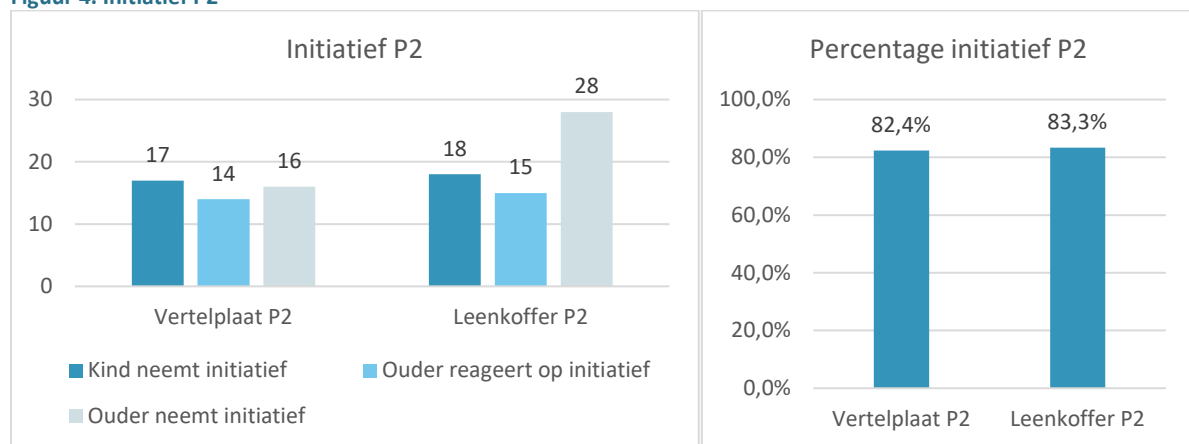
In figuur 3 zijn de resultaten van de variabele 'initiatief' van P1 weergegeven. In figuur 4 zijn de resultaten van deze variabele van P2 weergegeven.

Bij beide participanten neemt het kind meer initiatief tijdens het oefenen met het leenkoffertje dan tijdens het oefenen met de vertelplaat. Ook reageerden beide ouders vaker op het initiatief van hun kind tijdens het oefenen met het leenkoffertje. Beide ouders namen tijdens het oefenen met het leenkoffertje zelf ook vaker initiatief. Deze gegevens zijn in het linker gedeelte van figuur 3 en 4 te zien. In het rechter gedeelte van figuur 3 en 4 is het percentage initiatief van beide participanten weergegeven. Dit percentage laat zien hoe vaak de ouder heeft gereageerd op het initiatief van het kind wanneer dit wordt vergeleken met het aantal gevallen dat het kind initiatief neemt. Dit is van belang om te weten, omdat een hoger aantal gevallen dat de ouder reageert op het initiatief niet hoeft te betekenen dat dit aantal procentueel gezien ook hoger ligt. Het percentage initiatief ligt bij beide participanten hoger tijdens het oefenen met het leenkoffertje.

Figuur 3. Initiatief P1

Figuur 4. Initiatief P2

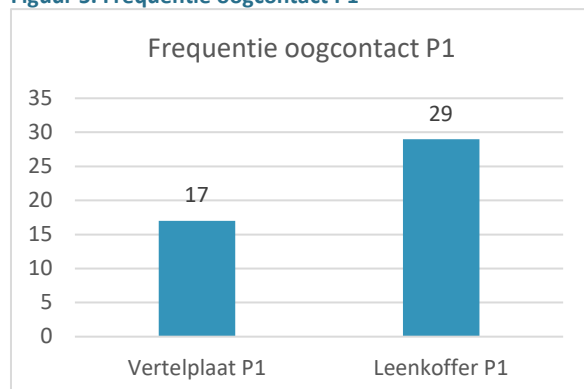

3.2.3 OOGCONTACT

In figuur 5 en tabel 5 zijn de resultaten van de variabele 'oogcontact' van P1 weergegeven. Bij P2 was het onmogelijk om deze variabele te observeren, doordat het kind en de ouder elkaar niet aan konden kijken. Het kind zat op de schoot van de ouder in plaats van tegenover de ouder.

In figuur 5 is de frequentie van het oogcontact af te lezen. In tabel 5 is de gemiddelde duur, de spreiding en de standaarddeviatie van het oogcontact af te lezen. Bij het oefenen met de vertelplaat zijn de frequentie en de gemiddelde duur van het oogcontact lager dan tijdens het oefenen met het leenkoffertje.

Figuur 5. Frequentie oogcontact P1

Tabel 5. Gemiddelde duur oogcontact

	Gemiddelde	Spreiding	Standaarddeviatie
Vertelplaat	1,10 seconden	0,55-2,07 seconden	0,49
Leenkoffer	1,21 seconden	0,33-5,08 seconden	1,11

3.3 RESULTATEN ENQUÊTE

Ervaringen

Het is belangrijk om te weten hoe de kinderen en ouders het oefenen hebben ervaren, omdat dit van invloed kan zijn op de motivatie om te oefenen en de ouderbetrokkenheid. Uit de enquête is gebleken dat beide kinderen en ouders zowel het oefenen met de vertelplaat als het oefenen met het leenkoffertje hebben gewaardeerd. Beide ouders merkten verschillende dingen op tijdens het oefenen met de vertelplaat. P1 merkte dat ze tijdens het oefenen meer de tijd konden nemen om de woorden te oefenen. P2 merkte dat het kind snel afgeleid raakte. Ook tijdens het oefenen met het leenkoffertje merkten de ouders verschillende dingen op. Zo merkte P1 dat het kind afgeleid raakte door het enthousiasme. P2 merkte juist dat het kind het leenkoffertje interessanter vond dan de vertelplaat, waardoor het minder afgeleid was. Onderstaande uitspraken illustreren dit.

Figuur 6. Uitspraken ervaringen vertelplaat

P1: "K. was geïnteresseerd in de plaatjes en na het aanwijzen van een plaatje wilde hij deze gelijk opzoeken op de plaat en inkleuren. Doordat het 'rustiger' werkt, konden we wel meer de tijd nemen om de woorden te benoemen, eventueel te verbeteren en nog een keer uit te laten spreken."

P2: "Het oefenen met de vertelplaat was leuk, J. vond het mooi om de plaatjes te zoeken op de tekening en ze te benoemen."

Figuur 7. Uitspraken ervaringen leenkoffertje

P1: "De leenkoffer vond K. erg leuk. Hij wilde hem zelf vast houden en ging hem ook aan iedereen laten zien en deed dan voor wat we er mee konden doen. Hij was veel met 'zijn' koffertje bezig ... Het leefde voor hem meer en vond het leuk er een soort rollenspel, fantasiespel mee te doen."

P2: "J. vond dit veel leuker elke keer weer iets nieuws zoeken in de koffer."

Mening thuis oefenen

De mening van ouders over het oefenen kan van invloed zijn op de ouderbetrokkenheid. Uit de enquête is gebleken dat beide ouders van mening zijn dat thuis oefenen nodig is. De uitspraken in figuur 8 illustreren dit. Ze vonden het fijn om materiaal met instructies mee te krijgen. Beide ouders hebben aangegeven dat de instructies duidelijk waren.

Figuur 8. Uitspraken mening thuis oefenen

P1: "Ik vind dat thuis oefenen ook wel nodig is. Naast dat het de betrokkenheid van ouders vergroot, helpt het ook echt om de woorden met het kind in de praktijk te oefenen ..."

P2: "We zouden dit wat vaker moeten doen ... en we merken dat oefenen wel zijn vruchten begint af te werpen."

Motivatie oefenen

De motivatie van zowel de kinderen als van de ouders om thuis te oefenen kan van invloed zijn op de ouderbetrokkenheid. Beide ouders gaven aan dat de vertelplaat ervoor zorgt dat zij vaker thuis zouden oefenen met hun kind, omdat het weinig tijd kost. De ouders verschillen van mening over of het leenkoffertje ervoor zorgt dat zij vaker thuis zouden oefenen met hun kind. Zo vindt P1 dat het

leenkoffertje meer tijd kost. P2 zou wel vaker thuis met het leenkoffertje oefenen, doordat zowel het kind als de ouder het oefenen met het leenkoffertje waardeerden.

De motivatie om te oefenen was volgens ouders bij beide kinderen groter tijdens het oefenen met het leenkoffertje. Beide ouders verschillen van mening over hun eigen motivatie tijdens het oefenen van de vertelplaat of de leenkoffer. P1 merkte dat haar eigen concentratie verminderd was tijdens het oefenen met het leenkoffertje, doordat dit langer duurde. P2 merkte geen verschil in eigen motivatie tussen de vertelplaat en het leenkoffertje. Onderstaande uitspraken illustreren de motivatie.

Figuur 9. Uitspraken motivatie

P1: "De leenkoffer spreekt misschien wel meer aan, maar kost ook meer tijd. Je doet het niet even tussendoor en moet er echt even de tijd voor nemen ... Het zoeken is voor de kinderen wel leuker en een hele ervaring."

P2: "... bij de vertelplaat was de motivatie sneller weg dan bij de koffer."

3.4 BEVINDINGEN OBSERVATIES & ENQUÊTE

Tijdens het oefenen met het leenkoffertje was er sprake van een hoger percentage correcte productie van de doelklank, meer ruimte voor initiatief van het kind en meer bevestiging van ouders op dit initiatief bij beide participanten en meer en gemiddeld langer oogcontact bij één van de participanten in vergelijking met de vertelplaat. Beide kinderen en ouders waardeerden zowel het oefenen met het leenkoffertje als met de vertelplaat. Het ene kind was sneller afgeleid tijdens het oefenen met de vertelplaat. Het andere kind was sneller afgeleid tijdens het oefenen met het leenkoffertje. Eén van de ouders gaf aan dat haar eigen motivatie minder was tijdens het oefenen met het leenkoffertje dan met de vertelplaat. Al deze aspecten kunnen van invloed zijn op de ouderbetrokkenheid.

4. DISCUSSIE

4.1 BESCHOUWING VAN HET ONDERZOEKSPROCES

De interne validiteit heeft betrekking op het onderzoeksdesign (Verhoef et al., 2016). Er is een hoge interne validiteit, omdat het gemengde onderzoeksdesign een geschikte manier is geweest voor het verzamelen van alle nodige informatie om de onderzoeksvraag te beantwoorden. De externe validiteit heeft betrekking op de generalisatie van de onderzoeksresultaten (Verhoef et al., 2016). Door de lage respons was het niet mogelijk om het beoogde aantal participanten te includeren in het onderzoek. De onderzoeksgroep is te klein om te generaliseren naar de eigen praktijk en alle logopedisten die werken met kinderen met een articulatiestoornis. De onderzoeksgroep is niet representatief, doordat de ouders die aan dit onderzoek hebben deelgenomen zichzelf vrijwillig voor het onderzoek hebben aangemeld. Dit zou kunnen betekenen dat deze ouders al betrokken zijn bij het behandelproces van hun kind. Een grotere groep participanten en het includeren van minder betrokken ouders had de externe validiteit en betrouwbaarheid van het onderzoek kunnen vergroten (Verhoef et al., 2016). De ecologische validiteit houdt in dat het onderzoek tot resultaten leidt die overeenstemmen met de werkelijkheid (Merkus, 2021). De ecologische validiteit van het onderzoek is hoog, omdat de participanten de video-opnamen in de thuissituatie hebben gemaakt.

Om de betrouwbaarheid van het onderzoek te waarborgen is er vooraf een meetprotocol opgesteld (Verhoef et al., 2016). Dit meetprotocol bevat het observatieformulier en de enquêtevragen. Door dit meetprotocol kon er bij elke participant op dezelfde manier worden gehandeld. De observaties zijn door één onderzoeker uitgevoerd. Dit zou de betrouwbaarheid van het onderzoek kunnen verminderen (Verhoef et al., 2016). Echter heeft de onderzoeker objectief geobserveerd door te turven. Er is per observatiepunt geobserveerd, waardoor de aandacht van de onderzoeker op één onderdeel tegelijkertijd gericht was. De betrouwbaarheid had groter kunnen zijn, wanneer de observaties ook door een tweede onderzoeker uitgevoerd waren geweest.

Ondanks het lage aantal participanten is er wel voldoende informatie verzameld om een conclusie te trekken en aanbevelingen voor de opdrachtgever op te stellen.

4.2 BESCHOUWING VAN DE RESULTATEN

4.2.1 OBSERVATIES

Uit de resultaten blijkt dat beide kinderen de doelklank vaker correct produceren tijdens het oefenen met de vertelplaat. Wanneer het doel van de therapie duidelijk is, wordt volgens Günther & Hautvast (2010) de motivatie van ouders om thuis te oefenen vergroot. Het correct produceren van de doelklank geeft aan in hoeverre het doel is bereikt. Dit laat zien dat de motivatie van ouders om thuis te oefenen groter kan zijn tijdens het oefenen met de vertelplaat dan tijdens het oefenen met het leenkoffertje, omdat de doelklank bij de vertelplaat vaker correct werd geproduceerd. De vraag of er voldoende ruimte is voor de eigen initiatieven van het kind is volgens de JGZ-richtlijn Ouder-Kindrelatie (De Wolff & Lanting, 2021) een aspect om de ouder-kind interactie te observeren. De resultaten van dit onderzoek laten zien dat de doelklank door één van de kinderen minder vaak spontaan geproduceerd werd tijdens het oefenen met het leenkoffertje in vergelijking met de vertelplaat. Het kind neemt zelf initiatief, wanneer het de doelklank spontaan produceert. Dit kan betekenen dat er minder ruimte was voor initiatief van het kind tijdens het oefenen met het leenkoffertje dan tijdens het oefenen met de vertelplaat. Wanneer echter gekeken wordt naar het aantal keer dat beide kinderen initiatief nemen, blijkt uit de resultaten van dit onderzoek dat de kinderen tijdens het oefenen met het leenkoffertje vaker initiatief nemen. Ook het percentage initiatief, waarbij gekeken wordt hoe vaak de ouder het initiatief van het kind heeft bevestigd, is tijdens het oefenen met het leenkoffertje bij beide participanten hoger. Volgens Teunissen en Kramer (2008) is het belangrijk voor de communicatie tussen ouders en kind dat de ouder het initiatief van het kind bevestigt.

Uit de resultaten van dit onderzoek blijkt dat er tijdens het oefenen met het leenkoffertje bij P1 meer oogcontact was tussen ouder en kind en dat de gemiddelde duur van dit oogcontact ook langer was. Volgens De Wolff & Lanting (2021) is een ander aspect om de ouder-kind interactie te observeren de vraag of ouder en kind oogcontact maken. Bij P2 is het niet mogelijk een uitspraak te doen over de frequentie en gemiddelde duur van het oogcontact, omdat de ouder en het kind naast elkaar zaten en elkaar niet aan konden kijken.

Zowel initiatief als oogcontact zijn twee aspecten om de ouder-kind interactie te observeren. Uit de resultaten blijkt dat beide kinderen meer initiatief nemen tijdens het oefenen met het leenkoffertje in vergelijking met de vertelplaat. Ook is er bij één van de participanten tijdens het oefenen met het leenkoffertje sprake van meer en intensiever oogcontact tussen de ouder en het kind. Beide aspecten hebben een positieve invloed op de ouder-kind interactie. Doordat ouder-kind interactie de kern is van ouderbetrokkenheid (Nederlands Jeugdinstituut, z.d.) kunnen deze aspecten ook een positieve invloed op de ouderbetrokkenheid hebben.

4.2.2 ENQUÊTE

De resultaten van dit onderzoek bevestigen dat ouders het fijn vinden om materiaal met instructies mee te krijgen naar huis, zoals aangegeven in het onderzoek van Günther & Hautvast (2010) en Watts Pappas et al. (2016).

Volgens beide ouders was de motivatie van de kinderen om te oefenen tijdens het oefenen met het leenkoffertje groter. Volgens Watts Pappas et al. (2016) neemt de oudertevredenheid en aanwezigheid tijdens de behandelingen toe, wanneer kinderen logopedie leuk vinden.

De ouders verschilden van mening over hun eigen motivatie om te oefenen. P1 gaf aan dat het oefenen met het leenkoffertje langer duurde dan de vertelplaat en dat de concentratie van de ouder hierdoor ook minder werd. Onderzoek van Sugden et al. (2019) toont aan dat ouders het een uitdaging vinden om tijd te vinden om de thuisoefeningen te doen. Doordat het oefenen met het leenkoffertje langer duurde dan de vertelplaat, kan dit een negatieve invloed hebben op de ouderbetrokkenheid in het geval van P1. Beide ouders vonden de vertelplaat een handig middel om thuis mee te oefenen, doordat dit weinig tijd kost. De vertelplaat zou daarom een positieve invloed op de ouderbetrokkenheid kunnen hebben.

5. CONCLUSIE

Met dit onderzoek kan een antwoord worden gevormd op de onderzoeksvraag: *“Wat is de invloed van de huiswerkinterventie ‘het leenkoffertje’ op de ouderbetrokkenheid binnen de behandeling van cliënten met een articulatiestoornis bij logopediepraktijk ###?”*

Concluderend kan gesteld worden dat het leenkoffertje met 3D materiaal geen positievere invloed heeft op de ouderbetrokkenheid bij cliënten met een articulatiestoornis in vergelijking met hoe momenteel thuis geoefend wordt met 2D materiaal, zoals de vertelplaat.

Beide kinderen produceerden de doelklank minder vaak correct tijdens het oefenen met het leenkoffertje in vergelijking met de vertelplaat. Dit kan een negatieve invloed hebben op de ouderbetrokkenheid, omdat dit ervoor zorgt dat ouders minder vaak zien dat het doel is behaald. Ook gaf één van de ouders aan dat de eigen motivatie om te oefenen met het leenkoffertje minder was doordat dit langer duurde dan de vertelplaat. Dit kan ook een negatieve invloed hebben op de ouderbetrokkenheid, doordat ouders het lastig vinden om tijd te vinden om de oefeningen te doen.

Uit de resultaten blijkt tevens dat er meer ruimte is voor initiatief van het kind en dat de ouder hier vaker op reageert tijdens het oefenen met het leenkoffertje in vergelijking met de vertelplaat. Ook is er bij één van de ouders en kinderen meer en intensiever oogcontact bij het leenkoffertje. Deze twee aspecten kunnen een positieve invloed op de ouder-kind interactie hebben. Doordat ouder-kind interactie een belangrijk onderdeel van ouderbetrokkenheid is, kunnen deze aspecten ook een positieve invloed op de ouderbetrokkenheid hebben.

De motivatie van beide kinderen om te oefenen was tijdens het oefenen met het leenkoffertje groter dan tijdens het oefenen met de vertelplaat. Dit kan ook een positieve invloed hebben op de ouderbetrokkenheid.

6. AANBEVELINGEN

6.1 AANBEVELINGEN VOOR DE PRAKTIJK

- Uit dit onderzoek is naar voren gekomen dat het gebruik van 2D materiaal bij de ene cliënt een positievere invloed heeft op de ouderbetrokkenheid dan bij de andere cliënt. Ditzelfde geldt voor het gebruik van 3D materiaal. Daarom wordt aanbevolen om het huiswerk af te stemmen op de cliënt.
- Aanbevolen wordt om ouders te betrekken in de keuze van het huiswerk. Uit dit onderzoek blijkt dat de ene ouder gemotiveerder is bij het oefenen met 2D materiaal dan de andere ouder. Laat bijvoorbeeld twee verschillende opties zien aan de ouders om ze vervolgens tussen deze twee opties te laten kiezen. Op deze manier worden ouders ook betrokken in het behandelproces en kunnen zij zelf bepalen welke oefening zij willen doen.

6.2 AANBEVELINGEN VOOR VERVOLGONDERZOEK

- Aanbevolen wordt om dit onderzoek te herhalen met een grotere groep participanten, zodat de resultaten gegeneraliseerd kunnen worden.
- Aanbevolen wordt om minder betrokken ouders te includeren bij herhaling van het onderzoek, zodat de invloed van het leenkoffertje op de ouderbetrokkenheid beter in beeld kan worden gebracht bij ouders die minder betrokken zijn.

LITERATUURLIJST

- Autoriteit Persoonsgegevens (z.d.). Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Geraadpleegd op 25 januari 2022, van <https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/nl/over-privacy/wetten/algemene-verordening-gegevensbescherming-avg>
- Baker, E., & McLeod, S. (2011). Evidence-based practice for children with speech sound disorders: Part 1 narrative review. *Language, Speech, and Hearing Services in Schools*, 42(2), 102-139. [https://doi.org/10.1044/0161-1461\(2010/09-0075\)](https://doi.org/10.1044/0161-1461(2010/09-0075))
- Biringen, Z., Robinson, J. L., & Emde, R. N. (1998). *Emotional Availability Scales* (3rd ed.). Fort Collins: Department of Human Development and Family Studies, Colorado State University.
- Bowen, C., & Cupples, L. (2004). The role of families in optimizing phonological therapy outcomes. *Child Language Teaching and Therapy*, 20(3), 245-260. <http://dx.doi.org/10.1191/0265659004ct274oa>
- Bowen, C., & Cupples, L. (2006). PACT: Parents and children together in phonological therapy. *Advances in Speech-Language Pathology*, 8(3), 282-292. <http://dx.doi.org.ezproxy.hro.nl/10.1080/14417040600826980>
- Davies, K., Marshall, J., Brown, L., & Goldbart, J. (2017). Co-working: Parents' conception of roles in supporting their children's speech and language development. *Child Language Teaching and Therapy*, 33(2), 171-185. <https://doi.org/10.1177/0265659016671169>
- De Wolff, M., & Lanting, C. (2021). *JGZ richtlijn Ouder-kindrelatie*. Geraadpleegd op 15 februari 2022, van <https://assets.ncj.nl/docs/184d4e7a-fc48-45b4-be10-573f854f07cb.pdf>
- Elen, R., & Manders, E. (2018). *Articulatie- en fonologische stoornissen* (2^e druk). Garant.
- George, T. (2021, 27 augustus). *Een introductie tot mixed methods onderzoek*. Scribbr. Geraadpleegd op 30 maart 2022, van <https://www.scribbr.nl/onderzoeksmethoden/mixed-methods/>
- Gerrits, E., Beers, M., Bruinsma, G., & Singer, I. (2017). *Handboek Taalontwikkelingsstoornissen*. Uitgeverij Coutinho.
- Glogowska, M. & Campbell, R. (2000). Investigating Parental views of involvement in pre-school speech and language therapy. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 35(3), 391-405. <https://doi.org/10.1080/136828200410645>
- Goorhuis, S.M., & Schaerlaekens, A.M. (2012). *Handboek taalontwikkeling, taalpathologie en taaltherapie bij Nederlandssprekende kinderen*. De Tijdstroom.
- Günther, T., & Hautvast, S. (2010). Addition of contingency management to increase home practice in young children with a speech sound disorder. *International Journal of Language and Communication Disorders*, 45(3), 345-353. <http://dx.doi.org.ezproxy.hro.nl/10.3109/13682820903026762>
- Hoogeveen, K., & Versteegen, H. (2013). *En nu... de ouders! Kansen van jonge kinderen vergroten met een samenhangend VVE-ouderbeleid. Een handreiking voor gemeenten*. Sardes. Geraadpleegd op 15 februari 2022, van https://www.sardes.nl/pathtoimg.php?id=1923&image=En_nu_de_ouders.pdf
- Joosten, E. A. G., Defuentes-Merillas, L., De Weert, G. H., Sensky, T., Van der Staak, C. P. F., & De Jong, C. A. J. (2008). Systematic Review of the Effects of Shared Decision-Making on Patient Satisfaction, Treatment Adherence and Health Status. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 77(4), 219-226. <https://doi.org/10.1159/000126073>
- Klatte, I., Luijten, M., Singer, I., & Gerrits, E. (2019) ENGAGE: De positieve invloed van het opstellen van behandeldoelen met ouders. *Nederlands Tijdschrift voor Logopedie*, 91(4), 18-25.
- Lancaster, G., Keusch, S., Levin, A., Pring, T., & Martin, S. (2010). Treating children with phonological problems: does an eclectic approach to therapy work?. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 45(2), 174-181. <https://doi.org/10.3109/13682820902818888>
- McKean, K., Phillips, B., & Thompson, A. (2012). A family-centred model of care in paediatric speech-language pathology. *International Journal of Speech-Language Pathology*, 14(3), 235-246. <https://doi.org/10.3109/17549507.2011.604792>

- Meetinstrumenten in de zorg. (z.d.). *Visual Analogue Scale*. Geraadpleegd op 14 december 2021, van <https://meetinstrumentenzorg.nl/instrumenten/visual-analogue-scale/>
- Menselijk Lichaam. (2017, 3 maart). *Concentratie*. Geraadpleegd op 13 februari 2022, van <https://www.menselijklichaam.nl/psychologie/concentratie/>
- Merkus, J. (2021, 22 oktober). *Soorten validiteit in je scriptie of onderzoek (voorbeelden)*. Scribbr. Geraadpleegd op 25 april 2022, van <https://www.scribbr.nl/onderzoeksmethoden/soorten-validiteit/>
- Nederlands Jeugdinstituut. (z.d.). *Wat is ouderbetrokkenheid?* Geraadpleegd op 24 mei 2022, van <https://www.nji.nl/voor-en-vroegschoolse-educatie-vve/wat-ouderbetrokkenheid>
- Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit (2018). Geraadpleegd op 25 januari 2022, van https://www.nwo.nl/sites/nwo/files/documents/Nederlandse%2Bgedragscode%2Bwetenschappelijke%2Bintegriteit_2018_NL.pdf
- NVLF. (2015, oktober). *Standpunt NVLF Logopedie op school*. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.nvlf.nl/wp-content/uploads/sites/2/2020/09/Standpunt-logopedie-op-school.pdf>
- Rose, A., Rosewilliam, S., & Soundy, A. (2017). Shared decision making within goal setting in rehabilitation settings: a systematic review. *Patient education and counseling*, 100(1), 65-75. <https://doi.org/10.1016/j.pec.2016.07.030>
- Sluimers, J., Zoutenbier, I., Versteegde, L., Singer, I., & Gerrits, E. (2016). *Evidence Summary: Logopedische behandeling van kinderen met een spraakproductiestoornis*. NVLF. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.nvlf.nl/wp-content/uploads/sites/2/2020/06/Spraakproductiestoornissen.pdf>
- Stes, R. (2012). *Articulatiestoornissen*. Acco uitgeverij.
- Sugden, E., Munro, N., Trivette, C.-M., Baker, E. & Williams, A.-L. (2019). Parents' Experiences of Completing Home Practice for Speech Sound Disorders. *Journal of Early Intervention*, 41(2), 159-181. <https://doi.org/10.1177/1053815119828409>
- Tambyraja, S.R. (2020). Facilitating Parental Involvement in Speech Therapy for Children With Speech Sound Disorders: A Survey of Speech-Language Pathologists' Practices, Perspectives, and Strategies. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 29(4), 1987-1996. https://doi.org/10.1044/2020_AJSLP-19-00071
- Teunissen, E., & Kramer, N. (2008). Zien wat je doet: van diagnose naar praktische handelen. In R. Didden, & B. Huskens (Reds.), *Begeleiding van kinderen en jongeren met autisme: Van onderzoek naar praktijk* (pp. 112-126). Bohn Stafleu van Loghum
- Van Essen, M., & Meijer, W. (2021, 7 oktober). *Zorg door de logopedist in de eerste lijn: jaarcijfers 2020 en trendcijfers 2016-2020*. Nivel. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van https://www.nivel.nl/sites/default/files/bestanden/1004093_0.pdf
- Verheijden-Lels, D., Hoste, E., & Scheper, A. (2013). Taalstimulering van jonge kinderen: een vergelijking tussen de methoden TOLK en Hanen. *Logopedie*, 85, 26-32. Geraadpleegd op 19 november 2021, van <http://www.tolkinfo.nl/pdf/06022013.pdf>
- Verhoef, J., Kuiper, C., Neijenhuis, K., Dekker- Van Doorn, C., & Rosendal, H. (2016). *ZorgBasics: Praktijkgericht onderzoek*. Boom Uitgevers.
- Watts Pappas, N., McAllister, L., & McLeod, S. (2016). Parental beliefs and experiences regarding involvement in intervention for their child with speech sound disorder. *Child Language Teaching and Therapy*, 32(2), 223-239. <http://dx.doi.org.ezproxy.hro.nl/10.1177/0265659015615925>
- Watts Pappas, N., McLeod, S., McAllister, L., & McKinnon, D.H. (2008a). Parental involvement in speech intervention: A national survey. *Clinical linguistics & Phonetics*, 22(4-5), 335-344. <https://doi.org/10.1080/02699200801919737>
- Watts Pappas, N., McLeod, S., & McAllister, L. (2008b). Models of practice used in speech-language pathologists' work with families. In N. Watts Pappas, & S. McLeod (Reds.), *Working with families in speech-language pathology* (pp. 1-38). Plural Publishing.
- Zwitserlood-Nijenhuis, M., Dekker, M., De Groot, J., Wösten, L., & Gerrits, E. (2020, 26 juni). *Indirecte taaltherapie met ouders van kinderen met een taalontwikkelingsstoornis (TOS)*. NVLF.

Geraadpleegd op 19 november 2021, van <https://www.nvlf.nl/wetenschap/indirecte-taaltherapie-met-ouders-van-kinderen-met-een-taalontwikkelingsstoornis-tos/#>

BIJLAGE I: MEETPROTOCOL

Introductie

Het doel van dit onderzoek is in kaart brengen wat de invloed van het gebruik van het leenkoffertje is op de ouderbetrokkenheid binnen de behandeling in vergelijking met het thuis oefenen zonder leenkoffertje. Deze informatie kan de opdrachtgever gebruiken om te beslissen of het leenkoffertje al dan niet ingezet zal worden in de toekomst en om het leenkoffertje eventueel verder te ontwikkelen.

De participanten van dit onderzoek maken een video-opname van het oefenen zonder en met leenkoffertje. Het onderstaande observatieprotocol wordt gebruikt om de video-opnamen die door de ouders zijn gemaakt op gelijke wijze te observeren. Voorafgaand aan het maken van de video-opnamen wordt er aan de ouders uitgelegd wat het onderzoek precies inhoudt en wat de werkwijze van het onderzoek is. Vervolgens wordt het informed consent getekend door zowel de deelnemer als de onderzoeker. Er is hierbij ook ruimte voor vragen van de ouders over het onderzoek. Na het oefenen met de leenkoffer wordt een enquête naar de participanten gestuurd over de ervaringen van het oefenen.

Benodigdheden

- Gemaakte video-opnamen
- Observatieformulier
- Door ouders ingevulde enquête
- Microsoft Excel

Observatiepunten

- Hoe vaak produceert het kind de doelklank correct?
- Hoeveel pogingen heeft het kind gedaan om de doelklank te produceren?

Met dit observatiepunt kan er gekeken worden naar de doeltreffendheid van het materiaal bij het thuis oefenen. Door deze twee uitkomsten met elkaar te vergelijken kan er een percentage worden gegeven van hoe vaak het is gelukt om de doelklank correct te produceren. Volgens Günther & Hautvast (2010) kan de motivatie van ouders om thuis te oefenen worden vergroot wanneer het doel van de therapie duidelijk is. Deze observatiepunten laten zien in hoeverre een doel behaald is.

- Hoe vaak neemt het kind initiatief?
- Hoe vaak gaat de ouder in op het initiatief van het kind?

Volgens Teunissen en Kramer (2008) zijn de belangrijkste bouwstenen van de basiscommunicatie het initiatief nemen tot het maken van contact door het kind en het bevestigen van dit contact door de ouder. De ontvangstbevestiging van het maken van contact kan zowel verbaal als non-verbaal gebeuren. De ontvangstbevestiging kan variëren van een hoofdbeweging tot herhalen van wat de ander heeft gezegd. In de JGZ richtlijn Ouder-kindrelatie (De Wolff & Lanting, 2021) staan verschillende aspecten beschreven die deels ontleend zijn aan de EAS schalen van Biringen et al. (1998) om de interactie tussen ouder en kind te observeren. Eén van deze aspecten is ook de vraag of er voldoende ruimte is voor de eigen initiatieven van het kind.

- Hoe vaak wordt de doelklank door de ouder aangeboden?
- Hoe vaak wordt de doelklank door het kind nagezegd?
- Hoe vaak wordt de doelklank door het kind spontaan gezegd?

Deze observatiepunten zeggen iets over de manier van aanbieden en het nemen van initiatief van het kind en het kind hiervoor de ruimte geven door de ouder.

- Hoe vaak maken ouder en kind oogcontact?

Een ander aspect om de interactie tussen ouder en kind te observeren uit de JGZ richtlijn Ouder-kindrelatie (De Wolff & Lanting, 2021) is de vraag of ouder en kind elkaar aankijken. Het hebben van aandacht voor elkaar is een voorwaarde voor de communicatieve ontwikkeling van het kind.

Uitwerken van observaties

De video-opnamen worden meerdere keren door één studentonderzoeker bekeken waarbij er steeds met één observatiepunt wordt geobserveerd. Dit betekent dat iedere video-opname acht keer wordt bekeken. De uitkomsten van de observatiepunten worden in Microsoft Excel genoteerd. Hierbij worden in de linker kolom de identificatiecodes van de participanten genoteerd. Vervolgens wordt in de kolom daarnaast de uitkomst van het observatiepunt genoteerd die uit de eerste video-opname (de video-opname zonder leenkoffer) naar voren is gekomen. In de kolom daarnaast wordt de uitkomst van het observatiepunt, die uit de tweede video-opname (de video-opname met leenkoffer) naar voren is gekomen, genoteerd. Wanneer de uitkomsten van het observatiepunt van de beide video-opnamen van alle participanten zijn genoteerd, worden deze uitkomsten weergegeven in verschillende grafieken. Op deze manier is de uitkomst van het observatiepunt

Naam observator	
Identificatiecode participant	
Datum observatie	

duidelijk te zien en wordt het eventuele verschil tussen beide metingen goed zichtbaar.

Observatieformulier

Observatiepunt	Aantal keer geobserveerd
Het kind produceert de doelklank correct.	
Het kind doet een poging om de doelklank te produceren.	
Het kind neemt initiatief.	
De ouder gaat in op het initiatief van het kind.	
De doelklank wordt door de ouder aangeboden.	
De doelklank wordt door het kind nagezegd.	
De doelklank wordt spontaan door het kind gezegd.	
De ouder en het kind maken oogcontact.	
De duur van elk moment van oogcontact in seconden.	

Enquêtevragen

1. Wat vond u van het oefenen met de vertelplaat? Waarom vond u dit?
2. Wat vond u van het oefenen met de leenkoffer? Waarom vond u dit?

3. Zorgt de vertelplaat ervoor dat u vaker thuis met uw kind zou oefenen? Waarom wel of niet?
4. Zorgt de leenkoffer ervoor dat u vaker thuis met uw kind zou oefenen? Waarom wel of niet?
5. Wat bemerkte u aan uw kind tijdens het oefenen met de vertelplaat? Hoe bemerkte u dit?
6. Wat bemerkte u aan uw kind tijdens het oefenen met de leenkoffer? Hoe bemerkte u dit?
7. Wat vond u van de instructies voor het oefenen met de vertelplaat? Waarom?
8. Wat vond u van de instructies voor het oefenen met de leenkoffer? Waarom?
9. Wat is uw mening over het thuis kunnen oefenen met uw kind?
10. Wat vond u ervan dat u materiaal en instructies mee naar huis kreeg om te oefenen? Waarom vond u dit?
11. Merkte u verschil tussen het oefenen met de vertelplaat en met de leenkoffer in motivatie van uw kind om de oefeningen te doen? Hoe merkte u dit verschil?
12. Merkte u verschil tussen het oefenen met de vertelplaat en met de leenkoffer in uw motivatie om de oefeningen te doen? Hoe merkte u dit verschil?
13. Heeft u nog suggesties voor ander materiaal om thuis mee te oefenen?
14. Wat zijn uw wensen voor het thuis oefenen met uw kind in de toekomst?

Uitwerken enquête

Nadat de enquête door de participanten is ingevuld worden de uitkomsten hiervan geanalyseerd. De uitkomsten van de enquêtes worden volgens een horizontale vergelijking via Microsoft Excel geanalyseerd. In een tabel worden de uitkomsten van de stellingen genoteerd. In de eerste kolom wordt de vraag genoteerd. In de volgende kolommen worden de uitkomsten van de vragen genoteerd. In de laatste kolom worden de bevindingen van de onderzoeker genoteerd.

BIJLAGE II: INFORMATIEBRIEF/INFORMED CONSENT

Beste heer/mevrouw,

Mijn naam is Sacha Kremer. Ik ben vierdejaars logopediestudente aan de Hogeschool Rotterdam. Het afgelopen halfjaar heb ik stage gelopen bij ###. Ik ben momenteel bezig met mijn afstudeeronderzoek. Het doel van het onderzoek is in kaart brengen wat de invloed van het thuis gebruiken van een leenkoffertje met materiaal is op de ouderbetrokkenheid binnen de behandeling in vergelijking met het thuis oefenen zonder leenkoffertje. Met dit onderzoek wil ik antwoord op de volgende vraag geven: *“Wat is de invloed van de huiswerk interventie ‘het leenkoffertje’ op de ouderbetrokkenheid binnen de behandeling van cliënten met een articulatiestoornis bij logopediepraktijk ###?”*

Voor dit onderzoek ben ik op zoek naar ouders/verzorgers die mee willen doen. Het is de bedoeling dat u twee keer een filmpje maakt van ongeveer 10 minuten waarin u thuis met uw kind oefent met verschillend materiaal. De eerste keer oefent u met uw kind met behulp van een vertelplaat. De tweede keer oefent u met uw kind met behulp van het leenkoffertje. Het leenkoffertje bevat concreet materiaal, zoals mini-objecten. Vervolgens zal ik de video-opnamen observeren en de gegevens verwerken.

Nadat u zonder én met het leenkoffertje heeft geoefend, ontvangt u een enquête. In deze enquête zijn verschillende open vragen opgenomen over hoe u het oefenen met en zonder het leenkoffertje heeft ervaren. Deze gegevens helpen mij om uw ervaring met het thuis oefenen in kaart te brengen.

Deelname aan het onderzoek is vrijwillig. U mag altijd en zonder opgave van reden stoppen met uw deelname aan het onderzoek.

Uw gegevens zullen anoniem worden verwerkt. Na het onderzoek zullen de video-opnamen vernietigd worden.

Mocht u vragen hebben, dan kunt u mij bereiken op het onderstaande e-mailadres.

Uw medewerking zal zeer waardevol zijn voor het uitvoeren van mijn afstudeeronderzoek. Alvast hartelijk dank voor uw medewerking!

Met vriendelijke groet,

Sacha Kremer

E-mail: 0965519@hr.nl

Hierbij bevestigt de deelnemer(naam) dat:

- Hij/zij vrijwillig deelneemt aan het hierboven beschreven onderzoek;
- Hij/zij voldoende werd ingelicht over het onderzoek, zodat hij/zij op gegronde wijze kon beslissen tot deelname aan het onderzoek;
- Hij/zij toestemming verleent voor het maken van een video-opname. De video-opname zal uitsluitend worden gebruikt voor observatie en analyse van de verkregen informatie;
- Hij/zij toestemming verleent om de verkregen informatie uit de video-opnamen te gebruiken in het kader van het onderzoek;
- Hij/zij het recht heeft op inzage en correctie van bovengenoemde informatie.

Datum

Handtekening deelnemer.....

Hierbij verklaart de onderzoeker, Sacha Kremer dat:

- Zij de deelnemer vrijwillige deelname aan het onderzoek verzekert. De deelnemer kan zonder opgave van reden en te allen tijde zijn/haar deelname aan het onderzoek stopzetten;
- Zij het opgenomen materiaal zal weergeven zoals werd gepresenteerd en geen data verzint, relevante data weglaat of onderzoeksresultaten vervalst;
- Zij de deelnemer en zijn/haar gegevens zal behandelen met veel respect;
- Zij de gegeven informatie enkel zal gebruiken in het kader van het onderzoek en met respect voor de privacy. Zij zal de informatie anonimiseren en enkel en alleen gebruiken in het kader van het afstudeeronderzoek;
- De video-opnamen na het onderzoek verwijderd zullen worden;

Datum.....

Handtekening onderzoeker.....

BIJLAGE III: UITLEG VERTELPLAAT

Voor u ligt een vertelplaat met verschillende plaatjes. Het is de bedoeling dat u tijdens het oefenen met deze vertelplaat een video-opname maakt van ongeveer 10 minuten. Na het oefenen kunt u de video-opname op de meegegeven usb-stick zetten.

Stap 1

Zoek een rustig plekje uit om met uw kind te oefenen met de vertelplaat, bijvoorbeeld aan tafel. Zorg er hierbij voor dat u en uw kind elkaar goed kunnen zien en dat jullie zichtbaar en hoorbaar op beeld zijn. De voorkeur heeft om de video horizontaal op te nemen, wanneer dit mogelijk is.

Stap 2

U en uw kind kunnen steeds om de beurt een plaatje van de vertelplaat kiezen en dit plaatje benoemen. Wanneer u aan de beurt bent, kunt u uw kind het woord laten zeggen door een aanvulzin te zeggen. Bijvoorbeeld: “Kijk dat is een ...” of “De jongen zit op de ...” Tijdens het oefenen kunt u het plaatje van de slang erbij houden om uw kind erop te wijzen dat het de klank /s/ ook uitspreekt. Wanneer een plaatje is benoemd, kunnen u en uw kind dit plaatje bijvoorbeeld inkleuren.

Stap 3

Wanneer alle plaatjes van de vertelplaat benoemd zijn, kunt u de video-opname stoppen. De video-opname kunt u op de meegegeven usb-stick zetten.

BIJLAGE IV: UITLEG LEENKOFFER

Voor u ligt het leenoffertje met daarin 3D-materiaal in de vorm van mini-objecten om thuis te oefenen. Het is de bedoeling dat u tijdens het oefenen met dit materiaal een video-opname maakt van ongeveer 10 minuten. Na het oefenen kunt u de video-opname op de meegegeven usb-stick zetten

Stap 1

Zoek een rustig plekje uit om met uw kind te oefenen met de leenkoffer, bijvoorbeeld aan tafel. Zorg er hierbij voor dat u en uw kind elkaar goed kunnen zien en dat jullie zichtbaar en hoorbaar op beeld zijn. De voorkeur heeft om de video horizontaal op te nemen, wanneer dit mogelijk is.

Stap 2

U kunt alle mini-objecten uit de leenkoffer halen en op tafel leggen. U kunt de mini-objecten in de koffer verstoppen. Vervolgens kunnen u en uw kind steeds een mini-object zoeken. Wanneer er een mini-object is gevonden, is het de bedoeling dat het wordt benoemd. Wanneer u aan de beurt bent, kunt u een aanvulzin gebruiken om uw kind het woord te laten zeggen. Bijvoorbeeld “Kijk ik heb een ...” of “Deze olifant heeft een hele lange ... (slurf)” U kunt het plaatje van de slang gebruiken om uw kind erop te wijzen dat het de klank /s/ ook uitsprekt.

Stap 3

Wanneer alle mini-objecten zijn gevonden, mag u ze weer terug doen in de leenkoffer en de opname stoppen. De video-opname kunt u op de meegegeven usb-stick zetten.